

var der, som nævnt, henved 34,000 Biavlere, af hvilke ca. 5,000 eller, som Ordføreren sagde, maaske henved 6,000 ere Medlemmer af Biorganisationerne, altsaa knap en Femtedel af alle Danmarks Biavlere. Nu skal det jo være en meget heldig Fordeling baade af Biavlerforeningerne og de Biavlere, der staa indenfor den, hvis man med de i Forslaget nævnte Tal skal opnaa Anerkendelse, og det vil sikkert ikke kunne opnaas i alle Amter. Det vilde være heldigere, om man kunde have en Bestemmelse om, at hvor Biavlerforeningerne vare fuldstændig organiserede og funderede til at optage denne Opgave at bekæmpe Bipesten, skulde de ogsaa have Lov dertil, naar de tillige kunde skaffe de tilstrækkelige Tilsynsmænd til Veje. Ellers er jeg bange for, at selv med den bedste Villie fra de stedlige Foreningers Side vil man i mange Amter ikke kunne tage Kampen op.

Der mangler ogsaa i § 3 en Bestemmelse, der giver Lov til at dræbe de Bier, der have søgt Bolig i hule Træer, under Jordvolde eller Gulve i Huse. Det er jo en praktisk Erfaring, at er der først kommet Bier i et hult Træ, saa kommer der i Reglen næste Aar en ny Sværm, og saadanne frivillige Boliger ere netop Steder, hvor Bipesten rigtig kan holde sig, idet der aldrig bliver sat nyt Værk ind. Værket staar og bliver muggent og usundt. Der mangler en Bestemmelse, der giver Ret til at slaa disse Bier ihjel og ved et eller andet Materiale at forhindre andre Bier i at komme ind i disse Boliger.

Der er under § 3 h forskellige Bestemmelser, der ere udmærkede og som burde ind i vor almindelige Lovgivning om Bier, navnlig Bestemmelsen om, at man ikke maa lade uddøde og tomme Stader staa hen, at man ikke maa fodre i det fri. Jeg kommer derved til at tænke paa, hvor mangelfuld hele vor Bilovgivning er. Det er ca. 2 $\frac{1}{4}$ Aarhundrede siden, der blev lovgivet om Bier. Vi finde i D. L. 5—13 en Overskrift, der lyder saaledes: „Om Bier og vilde Dyr“. Bestemmelsen gælder Bier, Ulve og Bjørne. Saa gammel er vor Bilovgivning, at den slaar Bier sammen med Ulve og Bjørne. Og i 5—9 om Hittegods finder man to Artikler om Bier, hvorledes man skal forholde sig overfor Bismærme, som ere bortføjne og som en Mand finder. Endelig er der en lille Bestemmelse under Vejfred, hvorefter Bistader skulde staa 10 Alen fra offentlige Veje.

Jeg skal blot anføre et enkelt Eksempel paa, hvor mangelfuld vor Lovgivning er paa dette Omraade. I D. L. 5—13 findes der en hel Del gode Bestemmelser, men ogsaa Bestemmelser, der slet ikke ere tidssvarende mere. Det forlanges blot af Bigaarde, at de skulde være forsvarlig indhegnede, saa at Kreaturerne ikke kunne komme derind. Hvis et Kreatur bliver stukket ihjel udenfor, vedkommer det ikke Biejerer, men kommer Dyret ind over en Indhegning, der ikke har været forsvarlig, saa har Biejerer Ansvar for det Kreatur, der bliver stukket ihjel. Men eftersom Landet er blevet mere og mere bebygget, og Biavlere mere og mere udviklet, er det egentlig ganske utilstrækkeligt, at Bigaardene skulde staa omgærdede med et Lægte- eller Staaltraadshegn, der kan holde Kreaturerne ude; det er jo meget almindeligt, at Naboerne, naar der i Haven ved Siden af er Bier, generes i høj Grad af dem. Og som ærede Medlemmer vide, er det er nederdrægtig Fornemmelse at blive stukket af Bier; det er noget, man har Respekt for. Der er den Udvej, som næsten alle praktiske og hensynsfulde Biavlere benytte sig af, at sætte et 3 Alen højt Hegn udenom Bigaardene, saaledes at Bjerne maa over Mands Højde. Saa flyve de ad Marken til og overfalde ikke saaledes, som naar de kunne trække ud fra Flyvehullet, og saa anfælde Mennesker eller Dyr. Og den samme Bestemmelse med Hensyn til Vejfreden med de 10 Alen er aldeles ikke tilstrækkelig; de anfælde jo uden videre i mere end 10 Alens Afstand, naar de ikke blive drevne til Vejrs. Der er for Resten flere Bestemmelser, der i høj Grad trænge til at blive ændrede, og som ogsaa tidt ude paa Landet give Anledning til megen Kiv og Spektakel. Og jeg kan derfor ikke andet end benytte Lejligheden til at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, om det ikke ogsaa kunde være paa Tide, at man fik en Revision af vor Lovgivning om Biavlere.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget i det Haab, at det kan gaa igennem i denne Samling, for at vi saa hurtigt som muligt kunne komme til at arbejde med at faa Bipesten udryddet, idet det vil være et stort Gode for Biavlere og for Biavlens Fremme her i Landet og vil, som det ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører, skaffe mange Smaafolk en køn lille Indtægt, naar de kunne komme til at drive deres Avl mere rationelt og ikke være ud-